

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce : bakalářská

Posudek: vedoucího

Práci hodnotil: Mgr. Miloš Kratochvíl, Ph. D.

Práci předložila: Karel Skramuský

Název práce: Piagetova psychologie morálního vývoje

1. CÍL PRÁCE:

Cílem práce je seznámení s Piagetovým zkoumáním vývoje morálky a vývoje inteligence. Tato koncepce patří v rámci psychologie morálky mezi nejnápadnější. Autor si zvolil obtížné téma, k němuž je poměrně málo česky psaných zdrojů. Tyto dvě skutečnosti práci výrazně poznamenaly, ale cíl lze považovat za splněný.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ

Autor se odráží od Piagetova zkoumání vývoje inteligence. Zde připomíná zejména jeho periodizaci. Na tomto základě potom přistupuje k výkladu morálního usuzování, přičemž se zaměřuje především na změny v chápání pravidel. Proti tomuto postupu nelze nic namítat. Výhrady však lze mít vůči tomu, jak je tento plán zrealizován.

Největší problém vidím v tom, že se autorovi nedaří srozumitelně napsat, co se dočetl. Zdroje používá relevantní a kvalitní, ale smysluplný souvislý text vytvořený na jejich základě práce neobsahuje.

Věcně špatně je hned první věta první kapitoly. Piaget „klinická vyšetřování“ (s. 1) neprováděl, nebyl to klinický psycholog (alespoň ne ve standardním užití tohoto pojmu).

Druhá kapitola začíná tvrzením, že Piagetův popis kognitivního vývoje je jeden ze tří hlavních postojů. Zbýlé dva mají být Skennerův a Freudův. Kdo je Skenner? A zabývali se zmínění autoři kognitivním vývojem?

Celý odstavec na s. 2 začínající větou „Kognitivním vývojem zde myslíme čtyři stadia morálního vývoje“ je nesmyslný.

Kap. 2.1. přibližuje základní periodizaci kognitivního vývoje dle Piageta – soudě dle názvu kapitoly (Stadia vývoje myšlení). Ve skutečnosti se ale tato kapitola týká jen senzomotorického stadia, tj. kognitivního vývoje do cca druhé roku lidského života. Je-li ambicí práce ukázat souvislost mezi kognitivním a morálním vývojem, nemůže být z kognitivního vývoje zmíněna jen jedna fáze. Kap 2.2 se jmenuje Stadia morálního vývoje, ale vůbec se tohoto tématu netýká. Naopak „dotahuje“ do konce, to, co bylo načato v kapitole předchozí. Tedy opět jde o vývoj kognitivní, bez jakýchkoli konsekvencí vztažných k morálnímu usuzování (tj. zde jsou popsána zbývající stadia).

Kap. 3 začíná slibným odlišením pravidel od pouhých zvyků a rituálů. Pak sice následuje popis vývoje chápání pravidel (což je krok správným směrem), ale opět s tvrzeními, která lze obtížně akceptovat. Např. na s. 13 je tvrzení, že ještě osmileté děti si hrají paralelně (tj. ač prostorově spolu, tak každý sám). Opravdu?

Z hlediska teorie morálky mohla být práce zajímavá alespoň kapitolou o vztahu heteronomie a autonomie. Bohužel však jde o kapitolu krátkou (jen o trochu delší, než jedna strana textu) a bez jasného směřování, sdělení, nebo alespoň nějaké teze.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA:

Formálně práce nevykazuje závažnější nedostatky. Největší slabinou je stylistika, jejíž úroveň práci posouvá k hranicím nesrozumitelnosti. Dále je třeba poukázat na četné chyby v interpunkci. Gramatické chyby nejsou časté, o to však údernější („děti do osmy let“ – s. 13).

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE

Práce je nekvalitní. Autor se sice upřímně snažil, ale podcenil časovou náročnost psaní. Práce obsahuje mnohá tvrzení, která nejsou věcně správná a přechasto nejsou správně ani stylisticky.

Při nelehkém rozhodování mezi „nevyhověl“ a „dobře“ se váhavě kloním k „dobře“, a to zejména s přihlédnutím k náročnosti tématu a k tomu, že jej autor zpracoval samostatně a na základě cizojazyčné primární literatury (ačkoli jsem si vědom, že toto by mělo být samozřejmostí). Jiné objektivní důvody, proč práci hodnotit jako dobrou, jsem nenašel.

I to však pouze v případě mimořádně kvalitní a přesvědčivé obhajoby.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ :

V textu se často objevuje pojem „akce“. Co si pod ním představit (např. „prostor dítěte je zaměřen jen na probíhající akci“, „to, že obraz by mohl být objektem, se stane, až když bude oddělen od samotné akce“, apod.).

Na s. 10 píšete, že první stadium se netýká dítěte. Pokud předpokládám správně, že máte na mysli kognitivní vývoj, musím se zeptat, koho se tedy týká?

Na s. 12 se píše o „poklesu v symbolice“. Prosím o upřesnění tohoto slovního spojení.

V Závěru práce je tvrzení, že „subjektivita dominuje nad egem“ (s. 27). Co je subjektivita, co ego a co znamená toto tvrzení?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA : dobře

Datum: 18.5.2015

Podpis: